

Uvod

Portna hipertenzija (PH) je hemodinamski poremećaj koji karakteriše povećanje pritiska u veni porte preko 10 mmHg. Najčešće je udružena sa cirozom jetre, ali se javlja i u nekim ekstrahepatičnim bolestima (1, 2). Komplikacije PH su krvarenje iz gastroezofagealnih variksa, porto sistemska encefalopatija, ascites, splenomegalija kao i mogući letalni ishod. Krvarenja u variksi su najčešća komplikacija sa potencijalno letalnim ishodom i razlog su izvođenja hirurškog postupka za kontrolu krvarenja (1–3). Krvarenju često pogoduje i poremećaj hemostaze koji se može videti kod ovih bolesnika (4, 5). Izvođenjem operacije dekompresivnog porta portnog sistema postiže se snižavanje venskog pritiska u portnom sistemu. Dekompresivni štapa se izvodi kao totalni, parcijalni i selektivni (6, 7).

Izvođenje pojedinih tehnika dekompresivnog štapa može da dovede do smanjene prokrvljenosti je-

tre. U radu je postavljena hipoteza da bi se ispitivanjem određenih laboratorijskih parametara, prvenstveno pokazatelja sintetske funkcije jetre, mogao steći uvid o uticaju pomenute intervencije na funkciju jetre. Ovo je od značaja posebno za grupu pacijenta koji čekaju na transplantaciju jetre, a neophodno im je rešiti hirurškim putem portnu hipertenziju (8, 9).

Cilj ovog ispitivanja je bio da se utvrdi da li izvođenje dekompresivnog vaskularnog štapa kod bolesnika sa portnom hipertenzijom utiče na testove he-

ma (ili sni`eno-izra`eno u procentima) slu`i kao lo{ prognosti-ki znak i u akutnom i u hroni-nom hepatocelularnom o{te}enju. Odre|ivanje bilirubina daje podatke o stepenu te`ine `utice i funkciji hepatocita u konjugaciji bilirubina. Povi{ene vrednosti alkalne fosfataze se nalaze uolestazi. Koncentracija transaminaza odra`ava te`inu hepatocelularnog o{te}enja. Najve}e koncentracije se sre}u u opse`noj hepatici-nekrozi (13).

Izvo|enjem pojedinih tehnika dekompresivnog {anta posti`e se smanjena prokrvljenost jetre, a samim tim bi se moglo pretpostaviti da uti-e i na njenu sintetsku funkciju.

Rezultati dve na{e posmatrane grupe su bili veoma ujedna-eni u vreme posmatranja – pre operacije i nultog dana posmatranja konzervativno le-enih bolesnika. Jedino je postojala razlika u odnosu na koncentraciju fibrinogena koji je bio ne{to vi{i u drugoj grupi. Ovi podaci su u saglasnosti sa rezultatima vi{e autora (14, 15). Posmatranjem istih grupa posle mesec dana, uo-ena je statisti-ki visoko zna-ajna razlika me|u grupama u koncentraciji FVII, FV i albumina, kao i zna-ajna razlika za PT, FII, AT, plazminogen i vreme euglobulinske lize, pri -emu su ni`e vrednosti navedenih parametara u drugoj grupi,ti-noj

Literatura